

fremtidig skal ske paa dette Omraade. Jeg kan ikke se, at det vil kræve saa særlig stor Resignation fra Landstingets Side at bøje sig for de Krav, som Folketinget her har opstillet, og da det nu er anden Gang, Lovforslaget, rimeligvis enstemmigt, forlader dette Ting, kunde man maaske dog baade under Hensyn hertil og til de faktiske Forhold i øvrigt vente, at Landstinget denne Gang fjøede os, saaledes at dette Lovforslag kunde passere nogenlunde roligt gennem den samlede Lovgivningsmagt.

Birch: Paa et Mindretals Vegne skal jeg kun udtale, at den Omstændighed, at vi sammen med det øvrige Udvalg indstiller det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse med visse Ændringer, ikke betyder, at vi ubetinget sympatiserer med samtlige Lovforslagets Bestemmelser. Vi ønsker imidlertid ikke her i Dag at rejse en ny Debat om det foreliggende Lovforslag og skal derfor indskrænke os til saavel med Hensyn til Arten af de omtalte Betæneligheder som med Hensyn til de Grunde, der har faaet os til at se bort fra disse, at henholde os til de Bemærkninger, som vi har fremsat som Mindretalsudtalelse i Udvalgets Betænkning.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vilde naturligvis have foretrukket, om hele Folketingets Udvalg havde kunnet slutte sig til alle Lovforslagets væsentlige Bestemmelser og derunder da navnlig Bestemmelsen om at indføre en Minimalhviletid for Medhjælpere i de Beskæftigelser, som Lovforslaget omfatter. Imidlertid har hele Udvalget kunnet slutte sig til andre væsentlige Bestemmelser i Lovforslaget, dem, der giver Kommunerne Ret til at begrænse Arbejdstiden ved at skyde Lukketiden fremad, og dem, som ligeledes giver Kommunerne Ret til at sikre Medhjælperne en Søndagshvile. Den Omstændighed, at hele Udvalget har kunnet slutte sig til disse Bestemmelser og til Bestemmelsen om Indførelse af Siddepladser, hvilket jeg betragter som et socialt og hygiejnisk betydningsfuldt Fremskridt, gør, at jeg ser paa denne Overenskomst med Tilfredshed og maa ønske, at den ogsaa kan gennemføres i det andet Ting. Enigheden i Udvalget er jo ikke af den Art, at alle, saaledes som det ærede Medlem, der sidst talte (Birch), betegnede det, slutter sig med ubetinget Sympati til de foreslaaede eller tiltraadte Bestemmelser, men jeg vil dog haabe, at Enigheden ikke er saa skrøbelig,

at den ikke skulde kunne bære Lovforslaget videre gennem Landstinget. Jeg har forstaaet Udvalgets Enighed just saaledes — og det fremgaar af baade Flertallets og Mindretallets Betragtninger: —, at man har ønsket, at Lovforslaget skulde komme til Landstinget med den Vægt, som ligger i dets enstemmige Vedtagelse i Folketinget. Dette er for mig ogsaa Hovedaarsagen til, at jeg ganske kan tiltræde den nu foreslaaede Affattelse af Lovforslaget. Jeg maa dog have Lov at sige om en af Bestemmelserne, som ikke vedrører det væsentlige, men som er en af Hensigtsmæssighedsbestemmelserne i Lovforslaget, nemlig den, som gaar ud paa at undtage Frisørstuer fra Lukkebestemmelserne, at jeg betvivler, at Folketingsudvalget har haft Lejlighed til tilstrækkeligt at overveje alle de Forhold, som berøres af denne Bestemmelse. Jeg tror ikke, det lader sig gøre at opretholde en Ordning som den her foreslaaede, jeg tror, det vil medføre store Vanskeligheder for det Fag, som det jo netop er Hensigten at bistaa, og jeg maa derfor forbeholde mig at virke for, at Ændringen i § 1, saaledes som den her er formet, ikke kommer til at følge Loven ved dens endelige Gennemførelse.

Birch: Maa jeg med Hensyn til det af Ministeren berørte Punkt, nemlig Frisørvirksomheden, hvormed Udvalget særlig har tænkt paa Damefrisørvirksomhed, bemærke, at jeg erkender at have været medvirkende til, at der paa dette Punkt er foreslaaet en Ændring i Regeringsforslaget. Vi har foreslaaet denne Ændring i Betragtning af, at hele Folketingsudvalget ved Behandlingen i 1912—13 har staaet samlet om den Opfattelse, at Damefrisørvirksomhed ikke burde komme ind under en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg skal for ikke at forlænge Debatten indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger om denne Sag, som i 1913 i Udvalgsbetænkningen har været hele Udvalgets Bemærkninger.

Ordføreren (Eduard Larsen): Det er ganske rigtigt, som den ærede foregaaende Taler (Birch) bemærkede, at det var under Hensyn til det samlede Udvalgs Enighed i 1913, at vi har genoptaget den omtalte Bestemmelse. Men netop fordi vi aabenbart nu staar med nye Erfaringer for videre Overvejelser, som ikke forelaa i den Grad præcist for os i 1913, tør jeg maaske forvente, at det ærede Medlem vil tage det under Overvejelse, hvis der